

13. May. 1842

FAKTA

Dato:

13. May. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 25

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 70; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 75

TRANSSKRIFTION

13 May

I Fortalen til Foersoms¹ Oversættelse af Schakesspeares Kong Lear slog den Bemærkning mig: at man ikke ofte skal udtale, hvad man har dyb Ærefrygt for. Det gjør jeg altfor ofte og skader maaskee derved meget de Ting, som meest levende interessere mig, skader dem for mig selv og kikkles altfor let i Kortet – det er kjedeligt at være en saadan aaben Bog. –

¹ Peter Thun Foersom (1777-1817), dansk skuespiller og oversætter, kendt for sin Shakespeare-oversættelse udgivet 1807-1818.

senere samme Dag 25.

Der er her hjemme hos Moder til Mandag sidste Lørdag mig sin lille
Samling af Tegninger, hvoriblandt jeg traadte over et Portraet af Lami-
se Kiergaard, som jeg i mit stille Sind havde glædet mig til at copiere.
Men havde intet; der jeg havde tegnet sine blevere paa Noddygaard. Na-
jeg tænkte vel ikke til et saadant B. Billede for et mindes Tende, og, in-
og det jeg hader, hvad man kalder Læverens, saa kan jeg ikke negte, at
jeg alene inden Glæde tegner i den gamle Bog, som har givet mig, da
hun horte, at jeg saa gjordes til mine Læverens, anskede gam. m. Papi-
fordi det gjordes i fastere og tillige quibh. Og ender ikke at den se helle
i gjennem Læverens og kaldes Falk ind det er for Papiets Skjold, at jeg bringer
en Bog i et saa underligt Formet; men det er for hendes Skjold, og jeg
er vel i dette som i meget andet bly saa daerlig som Andre. Men denne
Bog har jeg faaet saa meget; jeg vil lade den indbunde, at den maas staar sig
bedre, og den skal længe glæde mig, d'effelt fordi jeg ved, hun alene vil gi-
re Høgt hørt til Erindring om sig; men jeg skal heller ikke mi's bringe den
hos Jæger, intet er mig madhjælpigere end det Aflyden, der findes med vis-
ne Roser, for knalder Raand o. s. v., men jeg er glad for min lange Dag!

I Fortælling til Fødsels Dagen af Schækes speeres Kong Lear der
den Rammening mig; et man ikke ofte skal indtale, hvad man har
Pigs den for sig. Det er jeg alfor ofte og skal i maerke, da det meget
de Ting, som meest levede interessere mig, skades den for mig; der og
hvides alfor det i kortet - det er tydeligt at være en saadant anden Dag.

Aften ind Moder var min Gæst; hvad der lovt at komme hver Lørdag, saa mine
smaa Læverens vilde dog ikke gaa aarstigt, men meget mere først mi' blive fejere.

Den Aften igaa fik mig tyndt en ganske anden og langt ventigere Aftas
waatter end de saadanne Fødsels selskaber, ved Moders og Lami's Navne
settes. Moder skjænkede Thee for os, og Lami's sang bagefter. Vel er hen-
des Stemme snag, men hendes Fødsels er saa naturligt og dog indtryks-
fuldt, saa de samme Læver, som til bliue tydeligt faae i hendes Mund
Dag en egen Aftas. Jeg var jeg henne i Vantens Kirke; jeg har længe
ikke hørt Grundkyng og var ret stant dertil i dag. Der er dog en Størhed i

Institsmand then
som kaldes den
Indtægts bog for
Land skæder.

14. Maj

15. Maj